



## **Sociologie Românească**

ISSN: 2668-1455 (print), ISSN: 1220-5389 (electronic)

---

**MULȚUMESC, DOMNULE PROFESOR!**

*Raluca POPESCU*

---

Sociologie Românească, 2026, vol. 24, Issue 1, pp. 208-210

<https://doi.org/10.33788/sr.24.1.12>

Published by:  
Expert Projects Publishing House



On behalf of:  
Research Institute for Quality of Life, Romanian Academy  
and  
Romanian Sociology Association

# MULȚUMESC, DOMNULE PROFESOR!

Raluca POPESCU<sup>1</sup>

## Abstract

This text is dedicated to the memory of Ioan Mărginean, especially in his role as professor. I recall some of the things that impacted me and for which I am deeply grateful to him.

Keywords: Professor Ioan Mărginean, modesty, rigor, „content”, dignity, respect.

## Résumé

Ce texte est dédié à la mémoire d’Ioan Mărginean et plus particulièrement à son rôle de professeur. Je me souviens de quelques chose marquants pour lesquels je lui suis profondément reconnaissant.

Mots-clés: Professeur Ioan Mărginean, modestie, rigueur, «contenu», dignité, respect.

Cu toate că sunt cadru didactic universitar de peste 25 de ani, iar o parte din acești ani au fost petrecuți chiar în calitate de colegă cu profesorul Mărginean, atunci când îmi amintesc de dânsul redevin studentă un pic. Pe unii profesori îi uiți după ce se încheie examenul, iar alții rămân parte din felul în care gândești lumea și parte din sinele tău profesional. Profesorul Ion Mărginean este pentru mine reprezentantul cel mai important al celei de-a doua categorii.

L-am cunoscut pe domnul profesor în toate contextele și valențele sale didactice: mi-a fost profesor în anul al III-lea la cursul de „Calitatea vieții și indicatori sociali”, a fost coordonatorul tezei mele de licență, a fost profesor la cursul de la master „Indicatori ai dezvoltării sociale”, a fost îndrumătorul tezei mele de doctorat și apoi coleg de partea cealaltă parte a catedrei, cu mine în calitate de asistent la cursurile dânsului de „Metode și tehnici de cercetare sociologică” (temutul MTCS,

---

<sup>1</sup> Universitatea din București, Facultatea de Sociologie și Asistență Socială; București, ROMÂNIA. E-mail: raluca.popescu@sas.unibuc.ro.

spaima tuturor studenților de anul I) și la cursul de „Calitatea vieții”. În toate aceste contexte a fost o prezență discretă, dar fermă, care nu s-a impus prin autoritate ostentativă, ci printr-o formă caldă de rigoare și prin felul în care a reușit să ofere demnitate oricărei întâlniri academice cu dumnealui.

Pentru mine, ca și pentru colegii mei de studenție și ulterior pentru studenții noștri, profesorul Mărginean a reprezentat un reper de normalitate academică și umană. Pe cei care au avut onoarea să lucreze cu dânsul la tezele de licență, dizertație sau doctorat, domnul profesor a avut răbdarea de a ne face să ne răspundem singuri la întrebări și generozitatea de a ne susține cu discreție, dar constant.

Pentru mine, ca fostă studentă, întâlnirea cu domnia sa a însemnat și întâlnirea cu un anumit mod de a înțelege sociologia și cu un anumit mod de a fi profesor. Prelegerile sale erau bazate pe demonstrații bine organizate, cu explicații ușor de înțeles, cu scheme logice (la propriu) aproape la fiecare curs pe tablă. Vorbea cu claritate și echilibru, fără exces retoric. Avea la prima vedere un stil destul de sec, dar care reușea să transforme cele mai complicate teme într-un model simplu.

Îmi amintesc curiozitatea și liniștea cu care mă duceam la cursurile sale. Nu era genul de profesor care să impresioneze prin discursuri dramatice, spumoase sau elitiste. Dimpotrivă, avea o sobrietate și o meticulozitate didactică care impuneau respect fără să îl ceară vreodată explicit. Prezenta calm, așezat, cu o stăruință care făcea ca ideile cele mai dificile să capete sens. Avea darul de a încuraja fără exagerare și de a critica fără să rănească, cât să te facă să mergi mai departe, dar să nu te crezi mai sus profesional decât ești. Erau în jur și profesori care vorbeau elogios de orice platitudine. Dânsul era opusul. Iar exigența sa venea din respect pentru studenți și pentru profesie, nu din dorința de autoritate.

Dincolo de contribuțiile sale academice, pe care nu le mai aduc în discuție aici (vor rămâne ca dovadă toate cărțile, articolele, rapoartele de cercetare și celelalte publicații ale dânsului), cei care l-am cunoscut, vom rămâne cu această amintire a profesorului care transmitea la fiecare intervenție a sa „conținut” (ca să mă exprim în jargonul generațiilor mai tinere de studenți), respect pentru știință și pentru cunoaștere în general.

De la domnul profesor am învățat o disciplină a gândirii și a decenței academice. Am învățat cum să fiu un student mai bun, care își ia sigur seama a cât știe și cât poate și care se străduiește să cunoască mai mult. Am învățat cum să fiu un cercetător mai bun, care nu fuge de teme dificil de abordat sau aparent plictisitoare și care probează orice teză cu date empirice. Nu în ultimul rând, am învățat să fiu un profesor mai bun, cu măsură și cu respect pentru sociologie și pentru studenți.

Domnul profesor a rămas cu mine dincolo de ce a predat, ca standardul meu de modestie, rigoare, „conținut”, demnitate. I-am mulțumit într-un volum omagial pentru multitudinea de lucruri pe care mi le-a dăruit. O fac și aici, oricum nu ar fi îndeajuns.

Mulumesc, domnule profesor pentru străduința de a fi riguroasă în tot ce fac, pentru interesul față de teme greu de abordat, pentru mania de a operaționaliza și măsura, pentru grija de a susține cu date empirice orice demers, pentru rezerva în fața oricărei descoperiri, pentru reflexul de a nu mă opri niciodată din a mă întreba. Mulțumesc că m-ați învățat să iau aminte.

Mulumesc, domnule profesor, pentru felul discret în care ați fost atât de important în viața mea. Mulțumesc pentru sociologie!